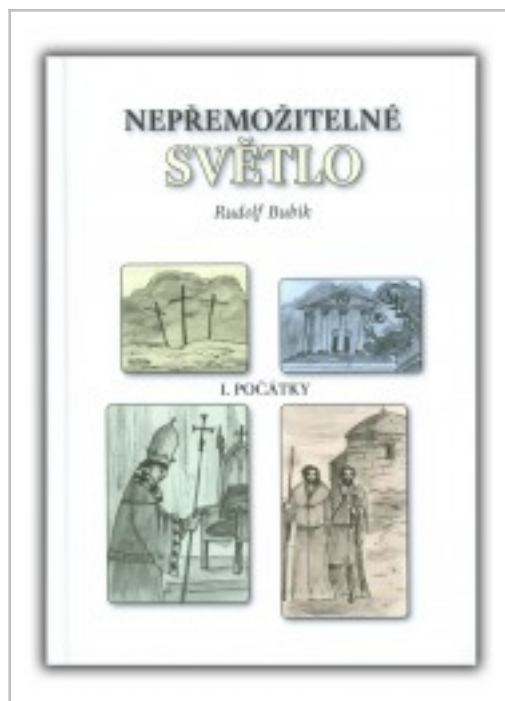

Nepřemožitelné světlo

Knihy | 28.1.2010 @ 15.37

Z letošního sjezdu mládeže AC si účastníci odvezli nejnovější knihu Rudolfa Bubíka nesoucí název *Nepřemožitelné světlo, I. Počátky*. Já, jsa jedním z obdařených, otevřel jsem ji až nyní na konci ledna, abych ji přečetl a napsal o ní několik poznámek.

Autor: Rudolf Bubík

Nakladatelství: Křesťanský život

ISBN: 978-80-7112-144-2

Neuznávám za vhodné abstrahovat z knihy děj a připravit tak čtenáře o možný zážitek z čtení tolik poutavých příběhů. Přesto bych ji rád představil.

Je rozdělena do sedmi kapitol, ve kterých autor zachycuje krátké časové úseky církevní historie prvního tisíciletí po Kristu. Tyto „záblesky nepřemožitelného světla“ jsou pro nás, křesťany třetího tisíciletí, svědectvím o neprůstřelnosti křesťanské zvěsti a životaschopnosti Božího lidu v boji proti silám zla v podobě římské legislativy, pohanských okultistů či zesvětštělé církve. Připomínají nám odkaz našich předků v Kristu, jejichž věrnost i lásku k Bohu a Jeho Slovu máme právo směle následovat.

Kapitoly na sebe navazují jen volně, jsou to jakési sebrané příběhy, které svým prostým kouzlem působí téměř pohádkově. Sám autor se však proti takovému chápání těchto příběhů staví a pevně stojí za jejich autenticitou. V předmluvě ostatně píše:

Čtenáře méně obeznámeného s církevními dějinami mohou některé epizody zarážet, jevit se jako „přitažené za vlasy“. Líčení zápasů s démony, ochrana lidí prostřednictvím andělů či zvířat. V žádném případě nejde o fantasmii či literární nadsázku. [Předmluva, s. 7]

Knihy *Nepřemožitelné světlo* na mne nepůsobí jako literárně ambiciózní počín. Decentní schematismus příběhů a vypočitatelnost rozhovorů i chování postav mě při čtení uváděly do mírných rozpaků. Tento zdánlivý nešvar budiž omluven předpokladem, že jde především o příběhy opravdu prožitě, což autorovi neotevívá možnosti pro manévrování ve zvratech a zápletkách či k psychologickému prokreslování charakterů.

Přeze svou „pohádkovost“ je však děj čtivý a čtenář se nemusí bát, že by se nudil či ztrácel.

Během čtení jsem narazil na jisté specifikum knize vlastní, pracovně bych jej nazval „dialektikou v rámci příběhu“. Jakoby se autor snažil vtisknout do dialogů postav myšlenky plánovaného sdělení. Tímto způsobem na stránkách knihy probíhá obhajoba Montanistů, Pauliánů, případně

obhajoba učení o „stálém trvání Abrahamovy smlouvy“ [pozn. 1].

Nyní, po přečtení všech třistajednadvaceti stran, musím říci, že jsem překvapen množstvím informací, které zůstaly v mé hlavě a neodešly se založením knihy do police. Jakoby byla forma jednoduchých příběhů daleko praktičtější pro obsáhnutí rámcového povědomí o dějinách první církve než množství koncentrovaných učebnicových dat.

Do čtení knihy *Nepřemožitelné světlo* jsem byl silně motivován a mnoho sicflajše jsem ze sebe vskutku ždímat nemusel. Nelituji nočních hodin, které jsem nad ní strávil a pro naději, již přináší, mi nezbývá, než doporučit ji všem milovníkům křesťanské krásné literatury.

Na závěr přikládám ochutnávku z kapitoly *Morava*, která líčí příchod věrozvěstů do našeho kraje.

Týden za týdnem ubíhal, krajina se zvolna měnila, hornaté území už bylo za nimi a začínali cestovat nížinou. Už si vyzkoušeli první přepravu na vorech přes rozvodněnou Drávu a všichni svorně mohli říci: A Bůh byl s námi.

Když se blížili k Panonii a překročili hranice Blatnohradského knížectví, poznal Dalimil místo, které ho kdysi upoutalo. Upozornil své přátele, že vpravo kousek od průsmyku, kterým projížděli, je v lese velký oltář zasvěcený místním bohům.

„Když jsem tudy cestoval s panem Georgiem, nechtěně jsem se k tomu oltáři dostal, když jsme hledali zaběhlého osla. Nechcete se na něj jít podívat? Je už na území, kde bychom měli začít šířit světlo.“

„Proč ne,“ ozval se odhodlaně Konstantin. „Můžeme se jít modlit a stavět proti mocnostem, které zatemňují mysl zdejších lidí.“ [Morava, s. 280]

[1] Toto učení tvrdí, že obřízka jako Hospodinova smlouva s Abrahamem je v Písmu nezrušená a měla by se proto provádět dále i u obrátivších se Židů. V knize se o něm mluví na 100. straně. Nejsm si zcela jist, zda se jedná o osobní přesvědčení autora nebo zachycení názorů křesťanů té doby.

<http://selah.diet/knihy/nepremozitelne-svetlo/>